

ΡΩΜΙΚΕΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΗ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έβδομον κι' είκοστών μετρούντες χρόνον
έδρευόμεν' στην γήν των Παρθενώνων.

Καινούργιος χρόνος ένδεκα και χίλια κι' έννακόσα,
δλο γιά την' Ανόρθωσι θά περνοδίν' ή γλώσσα.

Τών όρων μας μεταβολή, ένδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί—άπ' ευθείας πρós έμέ.
Συνδρομή γιά κάθε χρόνο—ό κ τ ώ φ ρ ά γ κ α ε ί ν α ι μ ό ν ο .
Γιά τά ζένα όμως μέρη—δέ κ α φ ρ ά γ κ α κ α ι ' σ τ ό χ έ ρ ι .

Είς γνώσιν φέρομεν παντός ευμούσου τσελεπή
ότι πωλούμεν σώματα «Ρωμηού» ανέλλιπη
μέ την ανάλογον τιμήν. κι' ύπονος άπ' έξω θέλει
δέν θά πληρώση δι' αυτά τυχυδρομείων τέλην.

Νοεμβρίου δεκάτη κι' ένάτη,
κι' έπιστρέφει σάν πριν τό Παλάτι.

Χίλια κι' όγδοήντα κι' έκκτόν επτά,
και πτωχεύσει κανουν πρόσωπα σεπτά.

Σε δράσεως άγώνα μάς ήλθε κι' ή Κορωάνα.

Καλώς μας ήλθε, Βασιληά, σε τόσας ευτυχίας,
ν' άρχισή πάλ' ή μουσική,
και μερικαίς και μερικί
νά βλέπονται 'στ'ά Ζάππεα και στήν Δενοροστοιχίας.

Ίσως πάλι να μας φέρνης νέας συμπαιθείας δώρα...
και τον Αίρενταλ τον ειδες,
κι' όλοι σουδωσαν ελπίδες
όπως πάντοτε και τώρα.

Καλώς ήλθε, Κορωάνα,
και θεσάως θά γνωρίζης
πως τό Κράτος κυβερνάται
όπως άγαπας κι' όρίεις.

Ό λαός πρós τό παρόν' Αναγέννησιν ζητεί
κι' όλο και χειροκοτεί.
Τίποτα δέν τον ταραττει, μόνο λένε κατ' αútας
πως ή Κρήτη θ' άποστείλ' ή στην' Αθήνα βουλευτάς.

Μά δέν δίνομε λεφτό,
Βασιληά μου, και γιά αυτό,
γιατί λέν πως ό Δευτέρης και σ' αútους θά σκούρη: πίσω,
άλλως θά την διχλώσω
και την πόρτα της θά κλείσω.

Θά σηκώση τήν πυγήή,
κι' όλοι των αútουστιγμεί

θά καθίσετε 'στ' αútά των όπως και προτίτερα,
νά περνοθιν καλά κι' ένεινοι, μά κι' έμεις καλλίτερα.

Καλώς ήλθε, Βασιληά, μέ στην' τόσην ευπραχίαν,
κι' άνρωτάτε και γιά μας άκραν χαίρομεν υγείαν.

Μέσα στής' Ανορθώσεως τά χρόνια
κι' ό Ρέπουλης εβγήκε μά φορά
'βαστώντας' μπρός' στή μήτη του κολόνια,
κι' έτρεχε δεξιά κι' άριστερά.

Έπήγε κι' άπ' έδώ κι' άπ' εκεί πέρα,
έμπήκε σε τεμένη μυροβόλα,
κι' έφυγε προτροπάδην κι' ή χολέρα,
κι' έτσι κανείς δέν τ'ίναξε τά κώλα.

Εύρηξαν σωτηρία κι' όλοις κι' όλοι
μέ της' Ερμιονίδος τον Μανώλην.
Ού μήν ό της Αιγύπτου Μανωλάνης,
όπου κι' αútός γεραίρεται πολλάκις,
έφερε κείνι μύμιπια προσράτως
και μέσα' στην' Αθήνα τά τέλ' όνισα,
κι' έβαλε σε τραχιάματα τό κράτος,
κι' όλους μ' αútό τό κάρ'ο μετ' αλώνισα.

Βασιληά μου, θά μάς εύρης όπως και εγνωρίσεις...
Χαίρε, καλώς ώρισε.

Κι' ό Ξυλένρος ό πολίτης συζητεί περί της Κωήτης.

Φ. — Κάτω τάρματα, παιδιά,
και κανένιας ταμουδιά

